

RASPORED SV. MISA U VUGROVCU 20. IV. - 26. IV. 2020.

PON.	u X sati	+ ANICA Fluka, sprovodna
UTO.	u X sati	+ DRAGICA Trempetić, sprovodna
SRI.	u X sati	
ČET.	u X sati	
PET.	u X sati	
SUB.	u X sati	+ STJEPAN god., MARICA i MARICA Gregoranić, BARBARA, MARICA FRANO i STJEPAN Dutković
NED.	u X sati	– Župna

OBAVIJESTI:

Kako ste već upoznati, sveta misa bit će svaki dan bez prisustva vjernika, tako da bude u skladu sa odredbom i Civilne zaštite i Hrvatske biskupske konferencije.

Kako je naša župna crkva sv. Franje Ksaverskog trenutno izvan uporabe, sveta misa se održava u podrumu - Galeriji župnog dvora.

*Župni ured radi samo putem telefona:
01 2044255, 098 814885
ili putem mail-a. Župni mail je:
ured@zupa-vugrovec.com*

U ovim trenucima neshvaćanja, što nam se događa, molimo dobroga Boga za poniznost i poslušnost, da ostanemo vjerni i dragom Bogu, Crkvi i svom narodu.

www.zupa-vugrovec.com

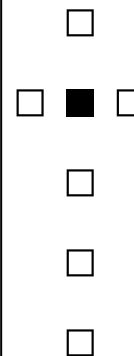
Pripremio i uredio: vlč. Filip Lucić, upravitelj Župe sv. Franje Ksaverskog – Vugrovec
Tel. ++385 1 20 44 255 □ ■ □ Broj umnoženih primjeraka: 150
Žiro-račun Župe: 2360000-1101843779 □ ■ □ IBAN: HR1423600001101843779

ŽUPNI LISTIĆ

Župe sv. Franje
Ksaverskog

□ VUGROVEC □

godište XVI, broj 16 (793)
19. travnja 2020. godine

II. VAZMENA (Iv 20-19-31) NEDJELJA BOŽJEGA MILOSRĐA

Kad bi uvečer onoga istog dana, prvog u tjednu, dok su učenici u strahu od Židova bili zatvorili vrata, dođe Isus, stane u sredinu i reče im: “Mir vama!” To rekavši, pokaza im svoje ruke i bok. I obradovaše se učenici vidjevši Gospodina. Isus im stoga ponovno reče: “Mir vama! Kao što mene posla Otac i ja šaljem vas.” To rekavši, dahne u njih i kaže im: “Prinite Duha Svetoga. Kojima otpustite grijehe, otpuštaju im se; kojima zadržite, zadržani su im.” Ali Toma zvani Blizanac, jedan od dvanaestorice, ne bijaše s njima kad dođe Isus. Govorili su mu dakle drugi učenici: “Vidjeli smo Gospodina!” On im odvrati: “Ako ne vidim na njegovim rukama biljeg čavala i ne stavim svoj prst u mjesto čavala, ako ne stavim svoju ruku u njegov bok, neću vjerovati!” I nakon osam dana bijahu njegovi učenici opet unutra, a s njima i Toma. Vrata bijahu zatvorena, a Isus dođe, stane u sredinu i reče: “Mir vama!” Zatim će Tomi: “Prinesi prst ovamo i pogledaj mi ruke! Prinesi ruku i stavi je u moj bok i ne budi nevjeran nego vjeran.” Odvrati mu Toma: “Gospodin moj i Bog moj!” Reče mu Isus: “Budući da si me vidio, povjerovao si. Blaženi koji ne vidješe, a vjeruju!” Isus je pred svojim učenicima učinio i mnoga druga znamenja koja nisu zapisana u ovoj knjizi. A ova su zapisana da vjerujete: Isus je Krist, Sin Božji, i da vjerujući imate život u imenu njegovu.

PRIČA O TRI STABLA

U šumi na brdu bila jednom tri stabla. Razglabala o svojim snovima i nadama. **Prvo stablo reče:** “Jednoga ću dana, kako se nadam, postati kovčeg za blago. Bit ću ukrašeno zamršenom rezbarijom i svi će se diviti mojoj ljepoti.” **Drugo stablo na to će:** “A ja ću biti veliki brod. Nosit ću kraljeve i njihovu svitu i ploviti u sve krajeve svijeta. Snaga moga trupa svima će ulijevati sigurnost.” **Treće stablo dodala:** “Ja želim narasti i biti najviše i najpravije stablo u šumi. Svi će me vidjeti kako stojim na vrhu brda i govorit će da svojim granama dotičem nebesa.”

Prošlo nekoliko godina, a stabla sveudilj sanjara o svojoj svijetloj budućnosti. U šumi se pojavi skupina drvosječa. Jedan od njih ugleda prvo stablo i reče: “Ovo je stablo snažno. Prodat ću ga tesaru.” I počne sjeći stablo. Stablo bijaše sretno. Bilo je sigurno u to da će ga tesar istesati u kovčeg za blago. Drugi drvosječa pokaže na drugo stablo i reče: “I ovo je stablo snažno. Ponudit ću ga brodograditelju.” I drugo stablo bilo je sretno. Znalo je da je na putu da postane velik brod. Treći drvosječa zastane kod trećeg stabla. Ono se prestravi, jer ako ga posijeku rasplintat će se svi njegovi snovi. Drvosječa ga razgleda sa svih strana i, ne rekavši ništa, zamahne sjekirom i posiječe ga. Prvo stablo dospije k tesaru. Ovaj od njega načini jasje, smjesti u štalu i napuni sijenom. Drugo stablo u rukama brodograditelja postade ribarskim čamcem. Treće bi sasječeno u dva dugačka trupca i ostavljeno u mračnom skladištu. Prošle mnoge godine. Stabla zaboraviše svoje nekadašnje snove. Jednoga dana, u štalu se skloniše čovjek i žena. Žena ondje rodi djetesce i smjesti ga u jasje, jer nije imala kolijevke. Stablo zatreperi, osjetivši važnost trenutka, najvažnijeg trenutka u povijesti čovječanstva. Jasje su primile najveće blago na svijetu.

Prošlo trideset godina. Jednoga dana, skupina ljudi ukrca se na ribarski čamac i zaplovi jezerom. Digne se oluja i ljudi u čamcu se prestrašise. Svi osim jednoga. On vjetru zapovijedi: “Mir!” I oluja stade. Tada stablo uvidje da u svome koritu nosi Kralja nad kraljevima. Prošle još tri godine. Otvoriše se vrata spremišta i netko izvadi trupce koji su toliko godina ležali u mraku. Jedan čovjek ponese ih kroz ulice grada, a svi mu se okupljeni rugahu i udarahu ga. Kada dospješe do vrha ogoljelog brežuljka, čovjeka pribiše na trupce složene u križ i uzvisiše ga da ondje umre. U osvit nedjeljnog jutra, stablo uvidje da se toliko približilo nebesima da ga je sam Bog bio obgrlio.

Kada stvari ne idu na vašu ruku, znajte da Gospodin uvijek ima neki naum s vama. Uzdate li se u Njega, On će vam dati velike darove. Svako od ovih triju stabala dobilo je ono o čemu je sanjalo, samo ne na onaj način na koji je to bilo zamislilo. Mi ljudi ne znamo kakvi su Gospodinovi planovi s nama. Znamo jedino da Božji putovi nisu i ljudski putovi, ali su uvijek najbolji.

Napustili su nas:

ANICA FLUKA r. Tomurad iz Prekvršja u 79. godini.

DRAGICA TREMPETIĆ r. Pajurin iz Vugrovca u 75. godini.

Dobri Bog neka im udijeli mjesto u vječnoj Domovini!

Potresna priča o hrabrosti i posebnom prijateljstvu:

ZNAO SAM DA ĆEŠ DOĆI

Bili su uvijek zajedno, najbolji prijatelji od osnovne škole. Odlučili su zajedno prijaviti se u vojsku...

Stariji, Frank, imao je dvadeset godina. Mlađi se zvao Ted i imao je osamnaest. Bili su uvijek zajedno, najbolji prijatelji od osnovne škole. Odlučili su zajedno prijaviti se u vojsku. Na polasku su obećali jedan drugome i svojim roditeljima da će paziti jedan drugoga.

Imali su sreće, pa su dospjeli u isti bataljun.

Taj je bataljun poslan u rat. Bio je to strašan rat u pustinji, na vrelu pijesku. Frank i Ted su neko vrijeme bili u logoru koji je štitilo zrakoplovstvo. No jedne je večeri stigla naredba da se napadom prijeđe na neprijateljsko područje. Vojnici su jurišali cijelu noć pod neprestanom paklenom paljbom.

Ujutro se bataljun okupio u nekom selu, ali Teda nije bilo. Frank ga je tražio posvuda, među ranjenima i među mrtvima. Pronašao je njegovo ime u popisu nestalih.

Prijavio se zapovjedniku:

“Molim dozvolu da pođem potražiti svoga prijatelja”, reče.

“Odviše je opasno”, odgovori zapovjednik. “Izgubio sam tvoga prijatelja, mogao bih ostati i bez tebe. Tamo gore neprestano pucaju.”

Frank je svejedno otišao. Nakon nekoliko sati pronasao je smrtno ranjena Teda. Stavio ga na leđa, te se – i sam pogođen gelerom – nekako uspio odvući među svoje.

“Zar se isplatilo umrijeti da bi spasio mrtvacu?” dovikne mu zapovjednik.

“Da”, prošaptao je, “jer prije nego je uzdahnuo Ted mi rekao: ‘Frank, znao sam da ćeš doći.’”

Bruno Ferrero